

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 25

19. června 2022

Cena: 10 Kč

Podané ruce mentora

- projekt Vězeňské duchovenské péče

Zástupce naší církve, farář v Červeném Kostelci a vězeňský kaplan David Smetana, se v květnu tohoto roku zúčastnil pracovní cesty do Norska. Šlo o součást projektu Podané ruce mentora, který připravila Vězeňská duchovenská péče. Tento projekt má pomáhat s reintegrací propuštěných vězňů zpět do běžného života.

Skupina se skládala z pěti kaplanů z různých církví a také ředitele odboru výkonu trestu na Generálním ředitelství Vězeňské služby ČR PhDr. Pavla Horáka. Partnerem celého projektu se stala Norská lidová církev, která je církví protestantskou – luterskou, je v mnohém blízká naší církvi, až na to, že jejími členy je stále přes šedesát procent Norů.

Náplň byla velmi pestrá. Vše začalo setkáním s nově zvolenou biskupkou diecéze v Borgu Mangrud Alvsvåg. Během setkání byly navštíveny dvě mužské věznice s nejpřísnější ostrahou a jedna mírně střežená ženská věznice. Zde probíhala intenzivní výměna zkušeností s norskými vězeňskými kaplany. Jeden den byl věnován konferenci, na které se představili zástupci některých místních neziskových organizací, které pracují s odsouzenými v čase, kdy opouští zdi věznice. V neskutečně nabitém programu se podařilo navštívit ještě dva konkrétní programy, které byly v tomto sektoru vytvořeny. Jedním z nich je komunitní dům, kde Norský červený kříž vytváří takové zázemí, aby se minimalizovala recidiva propuštěných. Jak řekl vedoucí projektu Thomas Myra: „Lidé k nám vejdou s pomyslným batohem plným problémů, a vyjdou ven a jejich batoh potíží je výrazně prázdnější.“

Najdete tam školu, kde je možné si doplnit vzdělání, drogového kurátora, dluhové poradenství, pomoc s hledáním bydlení, státní sociální pracovníky a mnohé další. V suterénu je pak zřízená opravná a prodejna jízdních kol, tak jako kavárna pro širokou veřejnost, kde můžete zakoupit například jejich velikonoční praženou kávu nazvanou „Barabáš“. Obě tato pracoviště slouží také jako školící dílny, které napomáhají připravit odsouzené tak, aby si mohli najít místo v nějaké dílně či v gastronomii. Druhý projekt byl pod patronací Armády spásy a jednalo se o speciální ubytovnu, která umožňuje podle norského vězeňského systému odsouzeným bydlet na konci trestu již tak, aby se mohli zapojit do pracovního procesu a zvykali si na normální život ve společnosti. Pracovní skupina byla také přijata českým velvyslancem JUDr. Jaroslavem Knotem, Ph.D.

David Smetana

Zeptali jsme se bratra Smetany

Co vás, Davide, nejvíce oslovilo na vaší cestě do Norska?

Myslím, že to byly vztahy a vzájemná tolerance mezi lidmi. Samozřejmě během pěti dní se nedostanete pod povrch věci, ale přesto mi přišlo, že lidé mají o sebe větší zájem a vědí, že je nutné si pomáhat. Kaplanská služba ve vězení je velmi podobná té naší, i když je již tradičně více integrovaná do celého vězeňského systému. Obecně mi přišlo, že je mnohem větší důraz na práci s vězni tak, aby nebyli jen trestáni a izolováni, ale také, aby se co nejvíce zvětšila pravděpodobnost jejich nápravy. S tím také souvisí heslo, které jsme tam velmi často slyšeli, totiž, že

současný vězeň je budoucí soused a toho chceme mít dobrého. Ale jistě, není to jen o změně myšlení, ale také o finanční dotaci, která tam je násobně větší než u nás.

A co nějaká konkrétní zkušenost, příklad dobré praxe?

Myslím, že bych mohl mluvit o mnoha drobných věcech, které lze více či méně aplikovat také u nás, ale asi nejsilnějším zážitkem pro mne bylo setkání s projektem, který již delší čas probíhá v Heldenu, jedné z nejpřísněji střežených věznic. Je to program duchovních cvičení postavených na exerciciích Ignáce z Loyoly. Jedná se o 8 či 21 denní pobyty

Pokračování na str. 2

XX. Festival duchovní hudby

Církev československá husitská vás zve na již XX. Festival duchovní hudby, který se tradičně koná v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze v úterý 5. července od 16 hodin.

Účinkují: Sbor varhaníků a zpěváků Církve československé husitské, Komorní soubor Matoška, Pěvecký sbor při NO Praha-Vyšehrad, Vokální skupina Let's Go!, The Choir of St. Catharine's College, Cambridge, Anglie. Varhany - Michal Hanzal, Kamil Vavrek, sólový zpěv - Ladislava Nohejlová, Dana Krausová, Petr Hladík. Pořadem provázejí: Markéta Hlasivcová a Květoslava Salmonová. Festival se koná za laskavého přispění a podpory Náboženské obce CČSH Praha 1-Staré Město a Ministerstva kultury ČR pod záštitou patriarchy CČSH Tomáše Butty a pražského biskupa Davida Tonzara.

Slib věrnosti Kristovu evangeliu

Církev neroste množstvím postavených budov a zorganizovaných projektů, nýbrž vnitřním životem věřících. Roste svatostí křesťanů, jejich láskou k Bohu a k bližním, kterážto je nezměřitelná a nevykazatelná ve výročních zprávách. V letošním roce si připomínají šedesáté výročí od přijetí kněžského svěcení dvě služebné farářky, které dávaly a dávají církvi růst. Když vyřkneme jejich jména z bohosloveckých let: Jana Kolářská a Miloslava Soukupová, většinou z nás nikoho konkrétního nepřipomenou. Nebesa se ale jistě radují z šedesátileté služby Jany Špakové a Miloslavy Pellyové.

Sestra Jana zaslechla osobní vnitřní povolání k farářské službě uprostřed náboženské obce v Praze-Nuslích, kde vyrůstala v duchovní péči. Od roku 1955 vypomáhala jako učitelka v nedělní škole.

Po přijetí kněžského svěcení v Husově sboru v Praze-Dejvicích v červnu 1962 konala službu v náboženských obcích pražské diecéze. Poslední její farářskou štací se staly Čelákovice, kde se významnou měrou zasloužila o duchovní, kulturní i společenské probuzení náboženské obce. K jejím doménám patřila podpora laiků k aktivní službě v církvi. Mezi dlouhou alejí obřadů, které v čelákovické náboženské obci odsloužila, objevíme třeba pohřební rozloučení s armádním generálem Tomášem Sedláčkem na hřbitově v Lázních Toušeni, jehož otec zastával v letech 1946–1952 předsednickou funkci v čelákovické radě starších.

A sestra Miloslava? Její domovskou náboženskou obcí byl Náchod. Zde prožila dětství i mládí a jak sama napsala: „Mnoho krásných a požehnaných chvil jsem mohla strávit v náhodském sboru. Navště-

vovala jsem nejdříve nedělní školu, později duchovní péči o děti, dorost – biřmovance a jednotu mládeže. V červnu 1954 jsem složila slib věrnosti Kristovu evangeliu a své církvi, přistoupila jsem k svátosti biřmování. V obecnství církve mne zasáhla slova Páně z Lukášova evangelia (10,1-2) o povolávání dělníků na svou žně.“ Kněžské svěcení přijala v Husově sboru v Náchodě 1. července 1962. První roky sloužila v brněnské a od roku 1964 ve své domovské královéhradecké diecézi. Od roku 1973 byla poslána do Červeného Kostelce, kde k přijetí Kristovy lásky vedla tři generace věřících.

A ještě osobní vzpomínka. Při svých cestách do Červeného Kostelce jsem měl možnost zakusit, jakého nesamozřejmého obdarování se dostalo Davidu Smetanovi skrze jeho předchůdkyni Miloslavu. Laskavá a Boží láskou naplněná sestra farářka provázela dle potřeby Davida službou i „ouřadováním“, aniž by musela být viděna. Žádná bojující zneuznaná ega, ale rostoucí Kristus. Jedno velké DÍKY, Vám oběma, milé sestry farářky.

Martin Jindra

Víra pomáhá překonat rozdělení

Dostojevskij líčí v povídce Sen směšného člověka někoho, kdo byl pevně přesvědčen, že na světě na ničem nezáleží a kolem člověka panuje prázdnota, která nemá žádný smysl. Takže nejlépe je se s neradostným prostředím rozloučit. Koupil si revolver, a když šel v noci po ulici, podíval se vzhůru k nebi. To bylo temné a jen na jednom místě zářila hvězda. Náhle potkal asi osmiletou holčičku, která ho prosila o pomoc. Ale on nereagoval, a tak odběhla k jinému chodci. On se vrátil domů, odložil zbraň a po chvíli usnul. Zdálo se mu o zemi, kde žili velmi slušní lidé, krásní a radostní. Ti ho přijali mezi sebe, ale on je ve svém snu naučil lhát a podvádět. Oni se jím nakazili, posedla je pýcha a začali se hádat, takže předchozí idyla skončila. V tom se směšný člověk probudil a rozhodl se, že bude žít spořádaně a kázat lidem o věčné Pravdě vzájemného bratrství a o vzájemné snášenlivosti. A řekl si, že hlavní věcí je milovat jiné jako sebe, takže vyhledal onu holčičku, aby jí pomohl, a sám začal nový, lepší život. Švýcarský psycholog Jung mluví o nutnosti obnovit v člověku vzpomínku na původní organické spojení Boha, člověka a přírody, a překonat tak osudové rozdělení vlivem vlastního sobectví. Každý člověk je v nějakém ohledu rozdělený. Dostáváme se někdy do situací, že některý vztah nezvládneme a reagujeme sobecky, neboť naše „já“ je silnější. Apoštol Pavel v listě Římanům píše: „Jsem si vědom, že ve mně dobro nesídlí. Vůli sice mám, ale dobro konat nedovedu. Neboť nekonám dobro, které chci, ale dělám zlo, které nechci.“ Ale věděl, že mu pomáhá Bůh, který ho osvobozuje ze zajetí zla a dává sílu k hlásání pravdy a k životu podle evangelia. Znamená to také ukřižovat své vlastní „já“ a nemyslet si, že musím být vždy první a mít poslední slovo. Když v nás tedy nevládne sobecké „já“ a žije v nás Kristus, pak jsme schopni vnímat druhé lidi jako stejně hodnotné, takže jsme jim povinni pomoci a věnovat jim trochu času a sil. Náš život tím dostane nový smysl, který odpovídá úmyslu Stvořitele a plní přikázání Miluj bližního jako sebe. Sebekriticky můžeme vždy večer hodnotit, jak jsme obstáli, nebo selhali, a v modlitbě si můžeme vyprosít pomoc od Otce světél. Neboť všechno je možné tomu, kdo prosí. Spisovatel Reinhold Schneider mluví z vlastní zkušenosti, když tvrdí: „Mnoho se děje, když se sepnou dvě ruce.“

Miloslav Fiala

„Kdyby byl člověk ve vytržení jako svatý Pavel a věděl by o nemocném člověku, který potřebuje přinést trochu polévky, považoval bych za daleko lepší, aby z lásky opustil to vytržení a posloužil potřebnému z větší lásky.“

Mistr Eckhart

Z kazatelského plánu

2. neděle po svatém Duchu

Vrať se, Hospodine! Ještě dlouho se chceš hněvat? Měj se svými služebníky soucit. Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.

(Žalm 90,13.12)

První čtení: Izajáš 65,1-9

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II):

1. Abychom opravdovostí své víry naplňovali svůj život ve svaté církvi Kristově, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom byli vděční za to, že víme, komu jsme uvěřili, a za slovo Boží se nikdy nestyděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, pro svůj věřící lid máš vždy připravenou plnou náruč své milosti. Prosíme tě, vlij do našich srdcí lásku ke tvým přikázáním a dej, abychom tě ve všem a nade vše milovali, a tak dosáhli naplnění tvých zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 3,23-29

Evangelium: Lukáš 8,26-39

Verš k obětování: Žalm 31,24.25

Verš k požehnání: Lukáš 8,39

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, ochraňuj a provázej svůj lid, kterému dáváš svátost těla a krve svého Syna. Dej, ať přijímání této svátosti zachová naše duše pro tvé věčné království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 7, 11, 55, 59, 63, 114, 160, 312

Podané ruce mentora...

Pokračování ze str. 1

v naprostém tichu, kdy šest odsouzených pod duchovním vedením zkušených kaplanů prochází vnitřní retrospekci, setkáním se sebou samým, nahlédnutím svých vin, ale také Boží milostí. Součástí tohoto pobytu jsou samozřejmě modlitby, meditace, bohoslužby atd., ačkoliv není určen jen

pro vyznávající křesťany. Lidé mají možnost zakusit intenzivní spirituální prožitky, který má velmi uzdravující charakter. Je to vlastně malý klášter za vězeňskou zdí. A co je zajímavé, recidiva těch, kteří prošli tímto programem, je téměř nulová, takže je tento program velice úspěšný a atraktivní i z pohledu norského vězeňského systému. **red**

Jak to všechno dopadne?

To si přeje každý znát, když jde o něco důležitého. Tato touha se opakuje snad denně v osobním životě každého, kdy někoho čeká nějaký úkol, jinému chybí hmotné prostředky, další stojí před zkouškou, účastní se výběrového řízení, ztratil práci, podrobuje se vyšetření u lékaře, jde na první rande ... Jsou také témata více globální, jako například rusko-ukrajinská válka. To vše se nás dotýká.

Věštění budoucnosti patřilo k nejrozšířenějším praktikám ve starém Orientě a bylo spojováno s náboženstvím a kultem. U kněží se předpokládalo, že mají úzký vztah s božstvem, znají jeho jméno, mohou ho oslovit a na něj se odvolat (Ex 3,13), a tudíž mohou zvědět tajemství, nahlédnout do budoucna a poskytnout pomoc.

Bible, zejména Starý zákon, obsahuje různá věštění například z letu ptáků, z jater (Ez 21,21) či postavení hvězd (Iz 47,13). Opakovaně čteme o snech a viděních, kterými Bůh zjevoval svoji vůli v mnoha příbězích nejen Starého zákona, ale také v Novém zákoně jsou zmíněna nadpřirozená poselství v životě Marie, Josefa nebo apoštolů, jak je zaznamenal například Lukáš ve svém evangeliu a Skutcích apoštolů až po knihu Zjevení apoštola Jana. Snad v každé knize Bible je psáno o vidění do budoucna.

Přesto se v 5. knize Mojžíšově dočítáme: „Ať se u tebe nenajde nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, vštec zabývající se věštbami, kouzelník

ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se dotazuje duchů zemřelých, ani jasnovidec ani ten, kdo mrtvé žádá o radu. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin za ohavného.“ (Dt 18,10-12)

Věštění skutečně nepotřebujeme. Navzdory těmto praktikám Ježíš přislíbil svým učedníkům, že obdrží dar Duchu svatého, aby porozuměli všemu, co se událo, děje a má nastat. Proč Ježíš kárá své vyvolené, že jsou nechápaví (Mt 15,16; Mk 7,17; L 24,25) a nerozumí tomu, co se musí stát? Zřejmě, že nepoznali velikost Boží lásky, kdy Bůh, stvořitel nebe a země, věří a důvěřuje člověku. Nejde o žádný fatalismus a podléhání osudu, ve hře je cosi většího, tím je lidská svoboda. Tou disponuje každý člověk a po (křesťním) jménu, které nosí, je to ta největší důstojnost, kterou se odlišuje od veškerého tvorstva. Křesťan koná s vědomím a odpovědností danými samotným Bohem.

Pravda, všichni jsme postřehli argumentaci: kdyby byl Bůh, to a to by nenastalo. Obdobně by bylo možné říci, kdyby byl Bůh, nebyl by válečný konflikt na Ukrajině. Faktem zůstává: Bůh je a válka také.

Ve všech křesťanských a židovských komunitách se lidé úpěnlivě modlí za mír a smír na Ukrajině a celém světě. Těmito modlitbami promlouvá naléhavě dnes a denně Bůh ke každému osobně: přestaňte se zlem, válkou, utrpením a zabíjením. My zde na zemi toužebně čekáme na vyslyšení prosb Božího lidu... **J. Svoboda**

Nad písmem

Šílenec z hrobů

Do krajiny gerasenské (nejspíš na území tzv. Desetiměstí) se Ježíš přeplavil lodí. Dostí riskantně, nerozumně, přes noc. Ještě přišla bouře. Učedníci se bojí, a to není jen strach z utopení, pud sebezáchovy, to je hrůza z nočních démonů, z temnoty, z moře, vlastní bezmoci...

A zase zděšení, tentokrát při setkání s Boží mocí, když Ježíš bouří utiší.

A pak na břehu znovu nervy, ten šílenec ze hřbitova, co trhá řetězy s nadlidskou silou a nelidským řevem. To, co nás přesahuje a čemu nerozumíme, v nás vzbuzuje strach a zároveň nás přitahuje. Viktorika u splavu, paranormální jevy, všelijaká esoterika a současné toho nápodobu, a na druhém konci zlá moc v mnoha různých podobách (a není podstatné, jaká jména jí dáváme). Od nemoci a postižení duše, přes oslnění vlastním egem a politickou mocí, až po různé ideologie, mesiášské bludy a kult násilí a smrti. To jsou naši démoni a řetězy, kterými svazují člověka i celá společenství. Zpátky k šílenici. On totiž není sám sebou, nemluví svobodně, z něj mluví jiní, je zlou mocí zotročen

a znetvořen. Z lidského tvora netvor, z lidského rodu zrůdnost.

To i z nás někdy chtějí mluvit démoni, aby škodili – je to pýcha, závist, chamtivost, vše, co znesvěcuje (Marek 7,21-22), ale také strach, nedůvěra, utkvělé obsese, zklamání, nezhojená zranění. Podobně i světonázor, názory vůdce, dogmata církve, když ovládla svobodné myšlení.

„Ježíši, co je ti po mně?“ poznává Mesiáše nepřítel v nás. Já přece Boha nepotřebuji, neplet se mi do života (viz úžasný Herodes v muzikálu Jesus Christ Superstar). Jestli tenhle pocit mám, pak jsem na tom hůř než onen gerasenský nešťastník. Primadona by se urazila, ale Ježíš ví, že tam uvnitř je člověk zlomený, pod obraz Boží, tedy bez lásky a naděje. Nejsou mu cizí ani naše slabosti (Žd 4,15). Proto dochází k uzdravení. Odeslo to velké stádo trejfe vepřového, jež zešílejší (?) se utopí v jezeře.

Lidé z okolí to moc nepochopili. Zděšení jsou, tak jako učedníci na lodi, ale ne k víře. Uzdravený šílenec, rozumný a oblečený, jim neotevřel oči, Boží milost byla těsně

vedle, ale minuli se s ní. Jakob po známém snění v Bételu zvolal: „Jistě je na tomto místě Hospodin, a já to nevěděl!“ (Gn 28,16).

Až zpětně poznáváme, kdy Pán stál při nás a tajemně nás vedl. A hřích znamená minout se s cílem, kterým je Boží láska. Všichni prosili Ježíše, aby od nich odešel. Kralický komentátor o těch obyvatelích napsal, že jim prasata byla milejší než spasení.

Vrať se domů a vypravuj. Uzdravený nemůže zůstat s Pánem, má se stát svědkem Boží moci – ve své rodině, možná nevěřící, ve svém městě, možná nepřejícím, u Marka dokonce po celém kraji, pohanské Dekapoli.

Jestli tohle byl Ježíšův plán, nevím. Někdy se jeho skutky a cesty zdají nahodilé, někdy plány mění, nechá se přemluvit, jde jinudy. Pokud ale podnikl riskantní cestu kvůli jednomu mešuge, pak je to důležitá zpráva: každý člověk je jedinečný a Bohem milovaný. I já, nejztracenější a nejzatracenější, můžu přijít k Ježíši. Všichni jsme vírou syny Božími v Kristu Ježíši (Ga 3,26). Amen **František Tichý**

**Bože, který přebýváš ve světle,
děkujeme ti za všechna podivuhodná díla, vše, co jsi stvořil od počátku světa,
i za lásku a spravedlnost, kterou tak hojně rozdáváš.
Sami spravedliví nejsme, ale díky tobě se můžeme těšit z vykoupení. Amen.**

Sbírka pro Maxíka

Dobrý den, jsme rodiče malého Maxíka, chlapečka s vzácným genetickým onemocněním - spinální svalovou atrofií 1. typu a podezřením na poruchu autistického spektra. Sbírkou zakládáme na pořízení většího automobilu, bez kterého se bohužel neobejdeme. Maxova diagnóza zahrnuje neustálé dojíždění na terapie - neurorehabilitace, plavání, hipoterapie, ABA terapie, kontroly u lékařů a lázeňské pobyty. Více informací o Maxovi získáte na FB @maxuzivot.

Sbírkou najdete na stránkách www.donio.cz/vetsi-automobil-pro-maxika.

Děkujeme!

Ústřední rada Církve československé husitské vyhláší vyhledávací řízení na pozici redaktora/redaktorky Českého zápasu, periodického tisku ČČSH

Požadavky:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní), praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v ČČSH výhodou

Příhlášku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně reference zašlete do 20. 6. 2022 na Úřad ÚR ČČSH na adresu:

ÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6,

nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz.

Možnost nástupu od 1. 7. 2022, mzda dohodou.

Chléb pouště aneb Presentace almanachu české poezie 2022

V pátek 27. května se sešla v modřanské knihovně v Praze 4 třicítka básníků a dalších umělců, aby přivítala na svět nový básnický almanach české poezie s krásným poetickým názvem „Chléb pouště“. Vychází již řadu let a nabízí tvorbu známých, ale i téměř neznámých básníků a básniček, a to nejen z domova, ale i několika zahraničních. Zastoupeny jsou nejen evropské země, jako například Německo, Rumunsko či Španělsko, ale i USA a Austrálie. Celkem se tu setkala sedmdesát šest autorů, jejichž básnická tvorba rozhodně stojí za přečtení.

Knížička, možná skromná na pohled, je bohatá svým obsahem. Jsou tu básně moudré a vyzrálé, ale i díla začátečnická, teprve hledající své místo na básnickém nebi. Ale i ta „začátečnická“ vypovídají o bohatém tvůrčím duchu autora. Editorem této antologie je básník a spisovatel Vladimír Stibor, který almanach vydává již po patnácté, a všichni věříme, že ani tato sbírka nebude tou poslední. Jeho záslužná činnost je skutečně hodna obdivu.

Je velmi zajímavé a zcela netradiční, že editor klade básníkům, ucházejícím se o publikování v almanachu, poněkud překvapivě otázky. Letošní otázka zněla: „Pozvali byste na večeři Jana Husa nebo raději někoho jiného?“ Také mne to zpočátku zarazilo, jenže když jsem se nad tím zamyslela a potom přečetla odpovědi jednotlivých autorů, pochopila jsem, že jedna jediná odpověď na takovou otázku řekne o autorovi daleko více než sebelépe vyplněný dotazník.

Vedle editora, který celou akci zahájil, bych chtěla jmenovat další osobnosti, které se akce zúčastnily. Především spisovatelku a básničku Olgu Nytrovou, která přispěla krátkým, ale výstižným projevem a pozdravila účastníky za Pražský klub spisovatelů. Také spisovatelku Alenu Klímovou-Brejchovou, jejíž proslov byl velmi zajímavý, pročitěný a přiblížil minulé ročníky poetického almanachu. Krátce vystoupil také ilustrátor knihy, akademický malíř Ivan Bukovský.

Na závěr bych vyslovila skromné, ale velké přání. Ať lidé nepřestanou číst, ať čtou poezii, ať se jí naučí milovat. A ať takových lidí stále přibývá.

Daniela Honysová-Radecký

Recenze

Země na misce vah

Země na misce vah: Al Gore.

Argo 1994, 372 stran.

Přesto, že jsem knihu zakoupil ihned po jejím českém vydání v roce 1994, dostal jsem se k jejímu přečtení pro pracovní i rodinné zaneprázdnění až v letošním roce. Stejně jako k mnoha dalším knihám poté, co jsem se stal penzistou.

Knihou Země na misce vah, kterou napsal senátor z Tennessee a americký viceprezident Al Gore, se stala ihned po jejím vydání v roce 1992 bestsellerem, což se u knih s tematikou životního prostředí téměř nestává.

Globální oteplování, chrlení odpadů, šíření pouští, destrukce ozonoféry, ztráta samočisticích schopností atmosféry, mizení deštých pralesů a lesů, ohrožení hydrosféry – to jsou nepříjemné věci, které se na lidstvo, jehož počet raketově roste, valí v souvislosti s globální ekologickou krizí. Avšak nejdůležitější je, že autor naznačuje cesty k dosažení východiska a klade především velký důraz na každého z nás, jak se dokáže se změnami vyrovnat nebo ztotožnit. Z pozice nejen politika, ale z pozice věřícího člověka analyzuje vliv a možnosti náboženství.

Odvážně píše také o svých osobních pocitech, o svém soukromí a když popisuje nehodu, při které jeho syn po srážce s automobilem málem přišel o život, stává se ze senátora otec, který prosedí týdny u nemocničního lůžka svého dítěte a přemýšlí o smyslu svého života.

Autorovy exkurze do historie ekologických katastrof od pravěku po dnešek svědčí o jeho erudici a širokém záběru jeho zájmů a znalostí.

Knihu lze vřele doporučit všem, kterým není lhostejný stav životního prostředí, které člověk systematicky devastuje od dob průmyslové revoluce až po dnešek, a kteří dělají v rámci svých možností vše, aby nenastal nevratný kolaps Země, kterou pro nás stvořil Hospodin. Budiž jeho jméno pochváleno.

Pavel Hýbl

Proběhl brífink o celosvětové potravinové krizi a naléhavé reakci na ni

Na brífinku 25. května vystoupili odborníci, kteří nabídli zásadní aktuální informace o celosvětové potravinové krizi a stručný přehled reakcí náboženských skupin, občanské společnosti a vlád.

Odborníci z OSN, občanské společnosti a církvi diskutovali o potravinové bezpečnosti s účastníky ze Světové rady církvi (SRC), ACT Alliance, regionálních a národních rad církvi a dalšími účastníky z oblastí zemědělství, potravinářství a humanitární pomoci. Zasedání s otázkami a odpověďmi nabídlo další příležitost k vyjádření.

Ve všech svých dimenzích vytváří válka na Ukrajině sestupný spirálový efekt na světovou ekonomiku, která již byla narušená pandemií COVID-19 a klimatickou krizí, se zvláště dramatickými dopady na rozvojové země. Nejpostiženější jsou nejzranitelnější obyvatelé světa. Ceny potravin jsou v současné době nejvyšší od doby, kdy začaly být před 60 lety sledovány. Ceny potravin, energií a hnojiv rapidně vzrostly, vzhledem k vedoucí roli Ruska a Ukrajiny na těchto trzích. Vedle bídy a utrpení, kterou tato situace vyvolává, po celém světě vzrůstá riziko nestability a nepokojů.

Zatímco 811 miliónů lidí uléhá večer na lože hladových, počet těch, kteří čelí akutní potravinové nejistotě, je více než dvojnásobný – od 135 miliónů do 276 miliónů – od r. 2019. Celkem 44 milionů lidí ve 38 zemích se pohybuje na pokraji hladomoru.

OSN vytvořila Skupinu pro reakci na globální krizi v oblasti potravin, energie a financí, která by podpořila rozvinuté i rozvojové země v řešení této situace. V rámci této skupiny jsou tři pracovní uskupení pro potraviny, energetiku a finance, pověřené shromažďováním dat a vytvářením analýz, politických doporučení a řešení na podporu rozhodování a prosazování zájmů, které má řídicí výbor podpořit.

Světová rada církvi byla pozvána, aby Skupině pro reakci na globální krizi přinesla svůj vklad - vstupní data.

Přeložila Kateřina Vítková

Zdroj: www.oikoumene.org

Ocenění dvou obětavých duší olomoucké diecéze

Při příležitosti konání diecézního shromáždění 21. května v Olomouci byly po bohoslužbě oceněny dvě osobnosti olomoucké diecéze.

V předneseném laudiatu bratr Bohdan Kaňák připomněl nezištnou službu a obětavost archivářky a historičky PhDr. Jitky Balatkové (roz. Kalistové). Její zásluhou byl v 90. letech minulého století zpracován a inventarizován archivní fond olomoucké diecéze a společně s fondem někdejší ostravské diecéze byl přemístěn z nevhodných prostor diecéze do budovy olomoucké pobočky Zemského archivu v Opavě. Seestra Jitka se rovněž ve své publikační činnosti věnovala pozapomenutým osobnostem ČČS(H) nebo mapovala zajímavé kapitoly z historie kulturní Olomouce. Spolu s Jitkou byl oceněn i bratr farář Mgr. František Konvalinka, jehož nelehká a tehdejší režimem přerušovaná farářská služba je spojena zejména s olomouckým Husovým sborem v porevolučním období. Dlouhá léta byl

členem právní rady při DR. Jak bratr Bohdan zdůraznil, Františkovo slovo mělo při jednáních velkou váhu. Pro svou laskavost, skromnost, životní zkušenost a smysl pro humor je František oblíbeným a respektovaným členem duchovenského sboru a dosud stále ve svém pozeňnaném věku příležitostně vypomáhá.

Bratr biskup Tomáš Chytil oběma oceněným poděkoval za jejich obětavou práci a dlouhodobý přínos Církvi československé husitské zejména na střední Moravě, předal jim pamětní listy s drobnou pozorností. Není bez zajímavosti, že František s Jitkou v sobě našli po svém ovdovění životní partnery a na podzim života jsou si vzájemnou láskyplnou oporou. Nechť oběma Hospodin dopřává pokojná léta, hodně sil a zdraví těla i ducha.

Jaroslav Křivánek

foto: Kateřina Zahradníčková

Poutníci na faře v Písku aneb „Byl jsem na cestě, a ujali jste se mě.“

Ve dnech 14. a 15. května jsem na faře v Písku ubytoval skupinu poutníků, kteří pod vedením Marty Štanclové hledali azyl, aby se mohli účastnit štafetového běhu Vltava Run. Ač byli složeni z různých náboženských tradic a vyznání, všichni se shodli na duchovním přesahu běhu, ale i našeho života. Někteří svůj běh realizovali jako pokání, jiní běželi za myšlenky pokoje, další za konkrétní lidi. Ve vzájemném rozhovoru jsme se dotkli nezaměnitelnosti křesťanství a důležitosti modlitby, o které sv. Theofan Zatočnický říká, že pravá modlitba je jen ta, která vychází z našeho srdce. Bylo mi ctí udělit všem těmto radostným lidem poutní požehnání. Děkuji Bohu za takové okamžiky, i kdyby to mělo být to poslední, co bych udělal. Budiž za to sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, Trojici jednobyté a nerozdílné.

Filip Gorazd Martinek

Ústřední rada Církve československé husitské Vás srdečně zve při příležitosti 607. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa

na bohoslužbu v Betlémské kapli v Praze, která se koná 6. července 2022 od 15 hodin.

Bohoslužbu povede patriarcha Církve československé husitské spolu s farářkou Marikou Zvardoň a biskupem pražským Davidem Tonzarem.

Kázání pronese patriarcha Tomáš Butta.

Při bohoslužbě bude připomenuto 430. výročí narození Jana Amose Komenského.

Během liturgie vystoupí Pěvecký sbor varhaníků a zpěváků Církve československé husitské pod vedením Zdeňka Kovalčíka, úvodní chorál zahraje dechový kvintet „Žestě Pražského hradu“. Na varhany doprovodí Lukáš Rýdlo.

Bohoslužba bude vysílána v přímém televizním a rozhlasovém přenosu (ČT2, ČRo 3 – Vltava).

Prosíme účastníky bohoslužby, aby zaujali svá místa do 14,45 hodin.

Husovské slavnosti 2022 jsou konány za laskavé podpory Ministerstva kultury ČR.

Zvonohra v Hradci Králové

S radostí oznamujeme, že byla zahájena stavba I. etapy koncertní ZVONOHRY. Slavností ve sboru kněze Ambrože v Hradci Králové s koncertem a představením zvonohry ve středu 1. června provázal biskup Pavel Pechanec, mistr zvonář Manoušek přivezl mechanikou opatřených všech 50 srdcí zvonů. Zahájení se zúčastnila mj. p. Dagmar Pecková, Martin Hosták, ředitel královéhradecké filharmonie Václav Derner a bratr patriarcha Tomáš Butta. **red**

Nová výzva všem věrným výtvarníkům! „Malování pro malé i velké - 2022“

Rádi kreslíte? Máte vkus a fantazii? Pusťte se do díla!

V roce 430. výročí narození Jana Amose Komenského přijměte i vy výzvu k účasti na 27. ročníku našeho tradičního malování. Udělejte radost sobě i ostatním a vyjádřete svoji originální představivost. Obdarujme se navzájem uměleckým zpracováním důležitých hodnot, které naplňují naše srdce.

Rakouský neurolog a psychiatr Viktor Emil Frankl (1905 - 1997) pravdivě vyznal: „Ten, kdo má pro co hodnotného žít, ten žije.“ Vezměme si příklad z jeho citátu a žijme!

„Učitel národů“ (1592 - 1670) svým současníkům i dalším generacím vzkázal:

„Všichni na jednom jevišti velkého světa stojíme, a cokoliv se tu koná, všech se týče.“

Vyzýváme vás proto i v tomto roce k účasti na malování dle vaší fantazie. Mohou se zúčastnit jednotlivci i skupiny. Obrázky malujte tradičně barevnými křídami na chodník nebo na arch papíru či čtvrtku libovolně zvolenou technikou. Svůj výtvarný výtvor nechte vyfotit či naskenovat. Připojte k němu své jméno, příjmení, věk a místo, kde jste kreslili. K malování využijte setkání v duchovní péči na faře, hodiny výtvarné výchovy ve škole, zážitky na táboře nebo při dalších akcích, jako jsou výlety, Pouť na Sázavě, cesta s rodiči na dovolené, pobyt o prázdninách u prarodičů a podobně. Příležitostí ke konci školního roku, o velkých prázdninách či na sklonku léta najdete jistě bezpočet!

Uzávěrka prací je 31. října 2022.

K obrázku můžete připojit i legendu či krátké vyprávění. Barvitý příběh podtrhne to, co jste nakreslili!

Malovat mohou děti, mládež i dospělí, a to nejen z pražské diecéze. Rádi uvítáme účast z celé naší církve. Však také celá církev včetně celé naší společnosti si připomíná a slaví jubileum velké osobnosti našeho národa Jana Amose Komenského, která se zapsala do světových dějin. K tomuto výročí byly vydány omalovánky a luštění Jan Amos Komenský.

Svá díla či případné dotazy směrujte na uvedené emailové adresy:

krasava.machova@seznam.cz, lilly.machova@seznam.cz

nebo mobilní čísla: 720 668 098, 607 698 656, můžete použít i pevnou linku: 321 722 944.

Pokud budete chtít poslat své namalované obrázky poštou, uveďte adresu: Náboženská obec ČČSH, Husovo náměstí 273, 280 02 Kolín III

Tak tedy hodně štěstí při tvořivé činnosti a k tomu potřebnou dávku zdraví vám všem za Odbor duchovní péče ze srdce přeje

Krasava Machová

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

O stromu a ovoci

Nahrad'te čísla písmenky podle klíče

5 10 3 12 17 13 15 12 10 8 9 6 5 2 16 2 14 11 1 15 9
7 10 16 10 4 6 1
14 11 1 15 9 17 13 15 12 10 8 9 6 5 2 16 2 5 10 3 12
7 10 16 10 4 6

1 = A	7 = É	13 = S
2 = Á	8 = M	14 = Š
3 = B	9 = N	15 = T
4 = C	10 = O	16 = V
5 = D	11 = P	17 = Ý
6 = E	12 = R	

(Řešení z č. 23: Jiný Přímlyvce.)

Jana Krajčířiková

